

for ekstra støtte og hjælp til at kunne fungere igen.

Vi ved, at når et barn bliver udsat for vold, misrøgt eller seksuelt misbrug, har det konsekvenser langt ind i voksenlivet, og der ses en tendens til, at hvis man er blevet misbrugt som barn, har man samme adfærd som voksen. Den negative sociale arv går tydeligt igennem, og det er en ond cirkel, som vi skal gøre alt for at bryde. Jeg mener, at vi har et ansvar for at hjælpe de her børn til at få en velfungerende hverdag, på trods af hvad de er blevet udsat for. Der er stor forskel på, hvad barnet har oplevet, og hvilken hjælp det derefter har brug for. Derfor vil et børnehus med forskellige fagfolk være en god mulighed for at støtte barnet. Børnehuset kan medvirke til, at barnet får genopbygget den mistede tillid til voksne og andre sociale relationer.

Tilbuddet skal i hvert enkelt tilfælde tilrettelægges ud fra det konkrete barn og de konkrete omstændigheder. Det kan f.eks. dreje sig om legeterapi, familierterapi og gruppeterapi med andre ofre, og den opgave vil det forskellige fagpersonale i et børnehus kunne løfte. Et børnehus, hvor der er forskelligt fagpersonale tilknyttet, vil skabe et godt og trygt miljø for barnet, da barnet ikke behøver at blive flyttet rundt mellem forskellige institutioner for at få hjælp og rådgivning. Hvis pårørende, f.eks. forældre, også får mulighed for at opholde sig i børnehuset sammen med barnet, vil det også kunne skabe et positivt rum, og barnet vil i fællesskab med f.eks. forældre og søskende kunne få terapi og støtte.

Ud over etablering af børnehuse vil der være brug for efteruddannelse af fagpersonale i institutioner som skole og børnehaver, så de har kompetencerne til at opdage de tegn, der nødvendigvis vil være ved misrøgt af et barn. Det er vigtigt, at der bliver lavet en helhedsorienteret indsats i forhold til at opdage og behandle de udsatte børn, og et generelt samarbejde mellem pædagoger, psykologer og socialrådgivere i kommunerne vil gøre det lettere at opdage misrøgt eller seksuelt misbrug. Med børnehuse vil der stå et beredskab klar, når det bliver opdaget.

Vi synes, det er en god idé at bruge de positive erfaringer fra de andre nordiske lande og etablere de foreslåede børnehuse. Derfor mener vi, at det er et skridt i den rigtige retning i forhold til at få en forøget indsats på området. Børnehuse vil medvirke til en samlet indsats for børnene og vil skabe en tryghed, som i høj grad

er nødvendig, for at barnet kan komme sig over den mishandling, det er blevet udsat for.

Kl. 17:33

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup. Så er det fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 17:33

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Et meget, meget vigtigt tema sættes på dagsordenen med det her beslutningsforslag, et alvorligt tema med børn, der udsættes for seksuel krænkelse, vold eller har været vidne til samme. Det er et tema, der for rigtig mange er et tabu. Desværre er det også et tema, der for professionelle som pædagoger, lærere og andre, der omgås børn, kan være rigtig, rigtig svært at snakke om, og især er det svært at turde snakke med barn og forældre om det traume, barnet har været udsat for.

Lige nøjagtig derfor ligger det tema mig meget på sinde. Om løsningen for at gøre forholdene endnu bedre skal være, som her skitseret, et børnehus i hver region eller en helt anden model, er jeg åben over for, inden jeg siger endeligt ja. Det skyldes, som vi også nu har hørt flere ordførere være oppe at sige, at der er et tværministerielt arbejde i gang, et arbejde, der skal ende med at fastsætte en national strategi til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn. Jeg vil da helt klart opfordre til, at det her beslutningsforslag bliver oversendt og indgår i den vurdering og det arbejde, der ligger med den her strategi.

For at vi nu alle sammen ikke tror, at der overhovedet ikke sker noget på det her område, for det gør der, skal jeg bare ganske kort – jeg har hørt nogle af spørgsmålene før, også dem til ministeren – sige, at vi har SISO, som jo faktisk tilbyder kommunerne et kursus i at håndtere, opdage og reagere på alle de her problemstillinger. Vi har VISO, hvor man som kommune kan henvende sig og få faglig ekspertviden. Der er adskillige forskellige satspuljeinitiativer. Lad mig blot nævne projektet om børn i voldsramte familier og Projekt JANUS med børn, der har været udsat for seksuelle krænkelse.

Det, jeg finder rigtig vigtigt, er, at skal vi lave en sådan national strategi, hvor vi skal have fokus på det her, skal vi også finde lige nøjagtig den model, der passer bedst ind i vores måde at organisere os på. Det er så også det, jeg læser der rent faktisk står i papirerne fra Nordisk Ministerråd.